

bringe et lægemiddel, i princippet inden afrejsen vil skulle undersøge, om det pågældende lægemiddel indeholder euforiserende stoffer, der er undergivet kontrolforanstaltninger i det land, han eller hun ønsker at rejse til. Det vil i givet fald også skulle undersøges, om det pågældende land tillader indførsel eller besiddelse af et sådant lægemiddel til medicinsk brug, og hvilken dokumentation det pågældende land kræver for det medicinske behov for lægemidlet. Den rejsende vil herefter skulle søge at indhente den påkrævede dokumentation og eventuelt få den oversat.

Mange rejsende er næppe opmærksomme på disse forhold, og det er formentlig kun i sjældne undtagelsestilfælde, at rejsende er stødt på problemer, fordi de har medbragt lægemidler, der indeholder en mindre mængde euforiserende stoffer.

For personer, der lider af alvorlige sygdomme, og som har brug for at medbringe lægemidler, der indeholder så betydelige mængder euforiserende stoffer, at de pågældende lægemidler også handles på det illegale marked, kan det imidlertid være forbundet med en ikke ubetydelig risiko at rejse til udlandet, uden på forhånd at have sikret sig mod at blive anklaget for at overtræde det pågældende lands narkotikalovgivning.

Det er på denne baggrund, at Schengen-konventionens artikel 75 tilsigter at etablere en enkel og standardiseret ordning, som gør, at rejsende, der på forhånd ønsker at sikre sig mod besværligheder i forhold til rejselandets lovgivning, på en let og overkommelig måde kan dokumentere overfor de udenlandske kontrolmyndigheder, at det medbragte lægemiddel er til eget brug som led i en medicinsk behandling.

Som det fremgår, indebærer artikel 75 således alene, at der med bestemmelsen skabes dels en forpligtelse for kontrolmyndighederne i de enkelte Schengen-lande til at anerkende attester, der er udstedt af de kompetente myndigheder i de andre Schengen-lande, dels en forpligtelse for Schengen-landene til at tilbyde den omhandlede attestordning til borgerne.

3. Apotekernes udstedelse af attester

Regeringen lægger vægt på at sikre, at den omhandlede attest kan opnås efter så enkel en procedure som muligt for at opnå en reel lettelse for de rejsende. Det foreslås derfor, at indehaverne af apoteksbevillinger skal udstede de omhandlede attester. Dermed vil attesten kunne fås i forbindelse med købet af lægemidlerne.

Det forudsættes, at attesten udstedes af apotekeren selv eller af en af apotekeren hertil bemyndiget apoteksansat farmaceut eller farmakonom.

Den attest, der efter Schengen-konventionen skal kunne udstedes som dokumentation for det medicinske behov for at medbringe lægemidler indeholdende euforiserende stoffer, skal efter Schengen-reglerne udstedes på baggrund af en recept fra en læge. Herved sikres, at det er lægeligt dokumenteret, at der er behov for at medtage lægemidler indeholdende euforiserende stoffer på rejsen.

I Danmark er visse lægemidler, der indeholder euforiserende stof i mindre omfang, klassificeret som håndkøbslægemidler, således at der ikke kræves recept ved udlevering. Danmark kræver ikke attest ved indførsel af denne gruppe lægemidler. Dette forhold er imidlertid ikke ensbetydende med, at andre lande inden for Schengen-området ikke kan betragte sådanne lægemidler som attestkrævende i henhold til deres nationale regler. Der vil derfor kunne være lande, hvor der kræves attest for at medbringe sådanne lægemidler, og det vil i tvivlstilfælde være sikrest for den rejsende at få lægemidlet udleveret efter recept, således at apoteket kan udstede en attest i overensstemmelse med Schengen-konventionens regler. En anden mere praktisk løsning i sådanne tvivlstilfælde vil naturligvis være, at den rejsende i stedet køber et tilsvarende lægemiddel, der ikke indeholder euforiserende stoffer.

Kravene til det nærmere indhold af attesten er fastsat i medfør af Schengen-konventionens artikel 75, stk. 2. Det er i den forbindelse fastsat, at der kan medbringes lægemidler til et forbrug svarende til rejsens længde, dog maksimalt 30 dage. Attesten skal indeholde oplysninger om den rejsendes navn, adresse, fødested og fødselsdato, antallet af rejsedage og den rejsendes pasnummer. Attesten skal endvidere indeholde oplysninger om, hvilken læge der har udstedt recepten samt nogle oplysninger om det pågældende lægemiddel. Den blanket, som de danske myndigheder vil skulle anvende, er optrykt som bilag 2 til lovforslaget.

Efter Schengen-konventionen er det et krav, at hvert land udpeger en central myndighed, hvortil myndigheder i andre Schengen-lande kan rette henvendelse i tilfælde, hvor attester udstedt af myndighederne i det pågældende land måtte give anledning til spørgsmål.

Sundhedsstyrelsen vil blive indsat som central myndighed, der kan kontaktes i tilfælde af, at der opstår problemer.

Lægemiddelstyrelsen vil i medfør af apotekerlovens § 38 fastsætte de nærmere regler for apotekernes udstedelse af attesterne.

Sundhedsministeriet vil udsende en vejledning til apotekerne om udfyldelse og anvendelse af attesten.